

kun at fastsætte straffemyndighed i særlige tilfælde eller på særlige betingelser. Fælles aktionens artikel 7, stk. 4, og korruptionskonventionens artikel 17, stk. 3, indeholder særlige regler om jurisdiktionspligt, hvis der ikke sker udlevering.

Som anført i pkt. 4.7.1.4., foreslås det, at der ved ratifikationen af Europarådets korruptionskonvention i medfør af konventionens artikel 17, stk. 2, afgives erklæring om, at Danmark i de i artikel 17, stk. 1, litra b, 1. led, omhandlede tilfælde (egne statsborgere) betinger straffemyndigheden af, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen i det land, hvor forholdet blev begået. Dette forbehold omfatter også bestikkelse i private retsforhold.

Et tilsvarende forbehold er ikke påkrævet efter EU's fælles aktion, idet jurisdiktionsbestemmelsen i artikel 7, stk. 1, litra b, efter sit eget indhold giver mulighed for at stille krav om dobbelt strafbarhed.

Derimod bør der efter Justitsministeriets opfattelse tages forbehold over for jurisdiktionspligten i fælles aktionens artikel 7, stk. 1, litra c, idet denne pligt - ud over hvad der følger af litra a og b i bestemmelsen - synes at omfatte forhold, der kun har en meget begrænset tilknytning til Danmark.

Det foreslås derfor, at Generalsekretariatet for Rådet, når Danmark gennemfører den fælles aktion, i medfør af artikel 7, stk. 3, jf. stk. 2, underrettes om, at Danmark ikke anvender artikel 7, stk. 1, litra c. Dette vil indebære, at straffelovens § 8, nr. 5, ikke vil kunne anvendes på forhold, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra c. Om der i øvrigt måtte være dansk straffemyndighed med hensyn til sådanne forhold, vil bero på de øvrige jurisdiktionsbestemmelser i straffelovens §§ 6-9.

5. Hvidvaskning og strafansvar for juridiske personer m.v.

5.1. Anden protokol til Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

Formålet med den anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (anden protokol), jf. lovforslagets bilag 3, er at styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af hvidvaskning af udbytte fra svig og bestikkelse, således som disse lovovertrædelser er defineret i EU-svigskonventionens artikel 1 og første protokols artikel 2 og 3, og om bekæmpelse af sådan kriminalitet, der begås til fordel for en juridisk person.

Ved protokollen forpligter medlemsstaterne sig på grundlag af en fælles definition af begreberne »hvidvaskning af penge« og »juridisk person« til at betragte

hvidvaskning af udbytte fra EU-svig og fra aktiv og passiv bestikkelse med tilknytning til EU-svig som strafbare handlinger og til at kunne straffe juridiske personer for EU-svig, aktiv bestikkelse med tilknytning til EU-svig og hvidvaskning af penge som nævnt ovenfor, der begås for at skaffe den juridiske person vinding. Efter sin ordlyd forpligter protokollen ikke medlemslandene til at kriminalisere hvidvaskning af udbytte fra bestikkelse, der ikke berører De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Artikel 1 indeholder bl.a. en definition af begreberne »juridisk person« og »hvidvaskning af penge«.

Ved begrebet »juridisk person« forstås enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligt beføjelser samt offentligtretlige internationale organisationer.

Ved begrebet »hvidvaskning af penge« sigtes til den adfærd, som er defineret i artikel 1, tredje led, i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, hidrørende fra udbyttet fra EU-svig, i hvert fald i grove tilfælde, og fra aktiv og passiv bestikkelse.

Artikel 2 forpligter til at gøre hvidvaskning af penge strafbart. Af definitionen af »hvidvaskning af penge« i artikel 1 følger som nævnt, at forpligtelsen til at kriminalisere hvidvaskning med hensyn til udbyttet fra EU-svig kan begrænses til grove tilfælde. Denne mulighed for at begrænse til grove tilfælde er ikke tidsbegrænset.

Efter artikel 18, stk. 1, kan der endvidere tages forbehold for så vidt angår forpligtelsen til at kriminalisere hvidvaskning af penge hidrørende fra udbytte fra aktiv og passiv bestikkelse. Bestemmelsen giver således mulighed for at begrænse det strafbare område til kun at omfatte udbyttet fra grove tilfælde af aktiv og passiv bestikkelse. Et sådant forbehold er tidsbegrænset, idet det som udgangspunkt kun har gyldighed i 5 år. Forbeholdet kan dog fornyes én gang for yderligere 5 år.

Artikel 3 fastsætter i stk. 1 pligt til at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for svig, aktiv bestikkelse og hvidvaskning af penge, der for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, der bygger på beføjelse til at repræsentere den juridiske person, træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller til at udøve intern kontrol. Der skal også være mulighed for at kende ju-